

като ся приличять, да не ся познавать, че до сега не сме ты употрѣблявали. Сегашный нашъ языкъ е така добръ спорядъ сегашно-то наше състояніе, что-то ничто повече не можемъ, да пожелаемъ. Главно-то му достоинство е, че е способенъ за вслкакво усъвършенствованіе и упримиченіе, кое-то щемъ покажемъ другъ пхтъ. Обаче языкъ, ся усъвършенствува и упримичява, ако ся просвѣщава народъ-тъ кой-то го употрѣблява; ако ли наопаки народъ-тъ испада, то и языкъ-тъ изгубва отъ достоинство-то си. Мы трѣбва да залѣгаемъ да ся просвѣтимъ, та усъвършенствованіе-то на языка ни ще бжде отъ само-себе, като не прѣмѣнно слѣдствіе отъ просвѣщеніе-то.

Да оставимъ безъ вниманіе такывы многознаители, каквото что е ученикъ-тъ отъ Юнійскы-тъ академіѣ, кои то искать да ни кажтъ, че языкъ не може да има грамматику, зачтото ма него нѣма никаквы писанія. Такывы многознаители незнажтъ ничто повече отъ Еллинскый языкъ, та затова така мыслятъ и искать да увѣрятъ и свѣта на това. Истина, Еллинскый языкъ, ако да нѣмаше на него различни писанія, за-сега не само че не щяше да е възможно да ся подвѣде подъ граматическы правила а щяше и нма-то му до-сега да ся заборава. Обаче нашій языкъ не е като Еллинскый, из-